

κατὰ τί διαφέρουσι αὐτῆς αἰ ἐν τοῖς Λεξ. τῆς παλαιᾶς γλώσσης κατακεχωρισμέναι ἀποσυνάγω, ἀποσυνάπτω, ἀποσυνεργέω, ἀποσυνίσταμαι, ἀποσύστασις; Καὶ τί ὠφελεῖ νὰ τὴν καταδικάζωσιν οἱ γραμματικοὶ εἰς θάνατον, ἀφοῦ αὐτὴ ἐξ ἑαυτῆς καὶ τῆς ἄλλων πολλῶν δυνάμεως ζῆ καὶ βασιλεύει, γεννήσασα καὶ παιδία καὶ ἐγγόνια ἄλλα τε καὶ τὸ ἐπίθετον εὐαποσύνθετος;

ἀποσυνθετικός, 3. Ξ. Λάνδ. 40. — Ν. Κοτζ. 58. — Ν. Γ. Κωτσάκ. 74. — Γ. Α. Κρίν. 80. — Θ. Βενιζ. 84. — Κ. Α. Λυκόρτ. 92. — Ίάκ. Πολυλ. 94.

ἀποσυνθετικῶς. Ξ. ἐν Ἑστ. 28 Φεβρ. 93. — Ἄκρ. 7 Μαΐου 93. — Πρωία 24 Ὀκτ. 96.

ἀποσυνθέτω (καὶ ἀποσυντίθημι καὶ ἀποσυντίθεμαι), Ξ. Λάνδ. 40. — Π. Ἀργυρόπ. 50. — Θ. Ἀφεντ. 54. — Σχ. Λεβ. λ. 61. — Σπ. Μαυρογέν. 64. — Σπ. Ζαμπ. 64. — Ἄν. Κ. Χρηστ. 87. — Ἄγ. Βλ. λ. 97. — Ν. Κοντ. λ. 89. — ἀποσυνθέσεν Ἄκρ. 6 Σεπτ. 91.

ἀποσυνομιλέω -ῶ. «σὺν ἀποσυνομιλήσαν.» Ἰω. Βηλ. 23.

ἀποσυντρέβω. (μετὰ τοῦ ἀποτελειῶν.) Ἄκρ. 16 Ἰαν. 94.

ἀποσυρτικός, 3. Εδγ. Βούλγ. **ἀποσυρμός**, δ. Ἰώσ. Μοισ.

ἀπόσυρσις, ἦ. (χαρτονομίσματος κτλ.) Ἄκρ. 2 Ἰαν. 87 καὶ 29 Ἄπρ. 85.

ἀποσφενδόνησις, ἦ. Ἄρ. Κυπρ. 68. **ἀποσφόγγισις**, ἦ. Π. Δ. Κούππας 92.

ἀποσφράγισις, ἦ. Ἑλ. κώδ. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ἀποσχαστικός, 3. Γρ. Χαντα. 70.

***ἀποσχεδιάζειν**. «ἀπεσχεδιάσθησαν τὰ δρῦντα κτίσματα.» Σ. Α. Κ. 80. — Τὸ ἀποσχεδιάζειν ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσ. κατ' ἄλλην σημασίαν κείται.

ἀποσχεδιαστήρ, δ. Γαλ. ébouchoir. ἀρσ. Γρ. Χαντα. 70.

ἀποσχισμός, δ. Περ. Γρηγορ. 80. — Ἄστου 15-6 Ἄπρ. 93.

ἀποτακτικὴ σύνταξις, ἦ διδομένη εἰς τοὺς ἐν ἀποτάξει στρατιωτικούς. Ἑλ. κώδ. — Βασιλ. διάτ. 10 Νοεμβρ. 97.

ἀποταμίευμα, τό Ἑλ. κώδ. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἑπ. Ζ. Βοΐσχ. 90. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ἀποταμίευσις, ἦ. Ἑλ. κώδ. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἑπ. Ζ. Βοΐσχ. 90. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ἀποταμιευταί, οἱ. Ἑλ. κώδ. — Βασιλ. διάτ. 95.

ἀποταμιευτέος, 3. Ἰώσ. Μοισ.

ἀποταμιευτήριον, τό. Συνέδριον Ἑλληνικ. συλλόγων 79. — «Ἑφ.» 24 Σεπτ. 91.

ἀποταμιευτικός, 3. (κατάστημα κτλ.) Ἑλ. κώδ. — Ἄκρ. 16 Νοεμβρ. 96. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ἀποταμιευτικότης, ἦ. Γ. Σ. Φραγκοῦδ. 17 Ἰουλ. 92.

ἀποταμιευτικῶς. Ἄκρ. 1 Ἰουν. 94.

ἀποτάνωσον πρὸς τινα! πρακτ. τοῦ ἀποτεινομαι, χρόνου ἀορ. Π. Σούτσος. — Πηρικῆ ἀδεία φαίνεται, ἐπλάσθη ἢ προστακτικὴ αὕτη κατὰ τὰ δημόδια. στάσου, πιάσου ἀπὸ τὰ κάγκελλα, κοσμάσου ἀπὸ τὸ σχοινί, κοιμήσου, ντύσου, γδύσου, κτενίσου, νίψου, γκρεμίσου, ἔξομολογήσου, ἔξουκμπήσου, καμώσου κτλ. περὶ ὧν ἀνάγνωθι τὰ ἐν σελ. 174 κ. ἐξ. τοῦ Δοκιμίου τοῦ Δ. Ι. Μαυροφρύδου.

ἀποταναλοῦσθαι. ἀπετανταλοῦτο. Νεολόγ. Πατρῶν 98.

ἀποταριχεύειν. ἀποταριχευμένος. Θ. Ἀφεντ. 76.

+ **ἀποταρταρινός**, δ. Ἄκρ. 17 Ἰαν. 94.

ἀποταρταρῶ -ῶ. -οῦμαι. Ἄκρ. 2 Ἰουν. 92 καὶ 8 Φεβρ. 94 καὶ 24 Μαΐου 97.

ἀποταρτάρωσις, ἦ. Ἄκρ. 12 Μαρτ. 83.

ἀποτέκνωσις ἢ γέννησις τέκνου. Ἰ. Γαλάτ. ἐν Ἑλ. φιλολ. Συλλόγ. Καστλεως 64.

ἀποτελειωτής, δ. Ἄκρ. 2 Αὐγ. 94. — Ἄστου 5 Μαρτ. 96.

ἀποτελεσματίζω. (;) Ἄκρ. 18 Ἰαν. 92.

ἀποτελεσματικότης, ἦ. Φλ. Ἰω. 69. — Γ. Μ. Βίξ. — Γ. Ἀντωνόπ. — Ν. Κοντ. λ. 89.

ἀποτελεσματικῶς. Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Κ. ἐν Ἑστ. ἐρ. 15 Ἰουν. 95. — Ὑπάρχει ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσ. τὸ ἐπίθετον μόνον, ἀλλὰ κατὰ τινα ὁλιως εἰδικὴν σημασίαν.

ἀποτελεσματίζεσθαι. Γ. Κωνσταντινίδ. Μακεδ. 89.

ἀποτελεσματό -ῶ. -οῦμαι. Ἄκρ. 30 Ἄπρ. 86 καὶ 28 Ἰουν. 96. — ἀπετεσματώθη τὸ δέσμα ζήτημα. Ἄστου 24 Νο. 95.

ἀποτελμάτωσις, ἦ. Γαλ. stagnation. Ἄκρ. 18 Δεκ. 86.

ἀποτελωνίζω. Ἄκρ. 20 Νοεμβρ. 92.

ἀποτεράτως, ἦ. (οἰκοδομῆς, σκυπτικῶς ἀντὶ ἀποπεράτωσις.) Λύσ. Καντανζ. — Κατὰ γενικωτέραν δὲ σημασίαν. Κ. Σ. Κόντ. — Ἄκρ. 5 Ὀκτ. 92.

